

פרשת תצווה

"..להעלות נר תמיד" (שמות כ"ז, כ')

"וכמו שאנחנו השגנוהו באור ההוא אשר השפיע עלינו.. כן באור ההוא בעצמו-
הוא משקיף עלינו ובעבורו הוא תמיד עמנו משקיף ורואה" (הרמב"ם מורה נבוכים, ג' נ"ב)

עלינו להבין שהאור המוזכר בדברי הרמב"ם, הוא ביטוי סמלי לשכל אשר באמצעותו
מסוגל האדם להגיע להכרת אלוקים.

מכאן יש להבין רעיון עמוק זה, שהאור שהאל מזריח על האדם, אינו אלא אותו אור בו
האדם 'רואה' את אלוקים.

..אלוקים עמנו באשר אנו מכירים אותו.

הכרת אלוקים על ידי האדם - היא האור בו מאיר אלוקים על האדם.

(מתוך ספרו של ישעיה לייבוביץ'- שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: יצחק שלומי

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.37	זמן תפילין/טלית	17.01	הדלקת נרות
		17.10	מנחה א' 14.00
9.10	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
17.26←17.23	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
17.10	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.43	צאת הכוכבים	13.30	12.30, מנחה
20.10	ערבית	17.20	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.57	צאת השבת

אחות תורנית- הילרי יום טוב

ש ב ת
ש ל ו מ

נזיר הקודש

תפקידם הכללי של בגדי הכהן הגדול הם לשמש "לכבוד ולתפארת" (שמות כח/ב). לכל אחד מהם משמעות נפרדת אך יחד הם יוצרים מכלול שלם בו ללא בגד אחד המכלול חסר, ו"מחוסר בגדים חייב מיתה"¹. הכהן הגדול לובש על לבו את החושן ובו שמות שבטי ישראל: כל עם ישראל נתון על ליבו בעת שהוא עובד את ה' בבית המקדש. ולא רק ליבו פועם גם על כתפיו חרוטים שמות בני ישראל, וכך הן נושאות בעול האחריות הכבד. בין תפקידו החשוב של הכהן ובין לבו קיימים שני קשרים שלא ינתקו: שרשראות, המונעות מן האחריות להפוך להתנשאות, ואפוד, המחבר בין הלב לבין הכתפיים ומבטיח שהרגש לא יעקר את יכולת העשייה של הכהן. מתחת לכל אלו נמצא מעיל תכלת, המסמל טהרה, הדר מלכות ובמשכן זהו הצבע המסמל את השראת השכינה (בו עוטפים את הארון במהלך המסעות). בכך מעיל התכלת מזכיר שהכהן הגדול הוא כלי הקודש האנושי החשוב ביותר במשכן.

"וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֶפֶד וּמַעִיל וְכֹתֶנֶת תִּשְׁבֵּץ מְצַנֶּפֶת וְאַבְגָּט" (שמות כח/ד).

שניים מ"שמונת הבגדים" אינם מופיעים וכנראה אינם משמשים במובן הרגיל של "בגדים": המכנסיים, שאינם מבטאים את תפקיד הכהן, אלא רק שומרים על צניעותו, וכן הציץ. ציץ זה גם הוא אינו בגד רגיל אלא מעין תכשיט - "נזר הקודש", הכתר שהושם על המצנפת. למרות שלא נכתב שיעשוהו ב"כותרת", הכתוב בהמשך הפרק מפרט על עשייתו ומספר כי הציץ עשוי כולו זהב, ופתיל תכלת הקושר אותו למצנפת, עליו טבועות המילים "קודש לה'" - וְהָיָה עַל מִצַּח אֶהְרֹן וְנִשָּׂא אֶהְרֹן אֶת עֹן הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְּנַת קְדָשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תַמִּיד לְרִצּוֹן לָהֶם לְפָנַי ה' (כח/לח).

המילים "קדש לה'" - פשוטן כמשמען. אין הכוונה רק שעל הכהן לזכור זאת אלא שהכהן הגדול מוקדש לה' באופן מוחלט. הוא נמסר מאת עם ישראל לה', והקב"ה הקדישו לו. בסוף העיסוק בבגדי הכהן הגדול נכתב: "ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו" (כ"ט/ו-ז). על ראש הכהן הגדול ישנו כתר קדוש, ורק לאחר לבישתו הוא זוכה להימשח בשמן המשחה בדיוק כמו כל הכלים במשכן. כתוצאה מכך הוא איננו יכול להיטמא למת, ולשתות יין אלא עליו לשהות במקדש באופן תמידי ולשרת בקודש.

גם הנזיר, ככהן הגדול, אסור בטומאה ובשתיית יין והסיבה לכך היא אותה סיבה בדיוק:

<p>כָּל יְמֵי הַזִּירוּת לֹא יִבֹּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, לְאָחִיו וּלְאֶחָתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם, כִּי נִזְרֵךְ-לְקִיּוֹ עַל רֹאשׁוֹ. (נזיר - במדבר ו' ו-ז)</p>	<p>וְעַל כָּל נִפְשֵׁת מֵת לֹא יִבֹּא, לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא. וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחַלֵּל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹקִי, כִּי נִזְרֵךְ שְׁמֹן מִשְׁחַת אֱ-לֹהֵי עֲלִיוֹ אֲנִי ה'. (כוהן גדול - ויקרא כ"א יא-יב)</p>
---	---

מהשוואה זו עולה שלא רק הכהן הגדול יכול לחבוש לראשו כתר כהונה (= ציץ ושמן) אלא גם הנזיר. הנזיר משתוקק להביא משהו לה', והוא מביא חלק חי מבשרו שאפשר להורידו מבלי לפגוע בתפקוד הגוף - שער, כאילו

¹ רמב"ם עבודה, כלי המקדש י/ד.

היה כבש שגוזזים את צמרו. (מכאן ראייה שלא רק שהנזירות הינה מעשה חיובי ולא שלילי, אלא אפילו יש במעשה זה קדושה, ואכמ"ל).

השבוע ציינו לבננו לוי נ"י את יום הולדתו השלישי, וערכנו את ה"חלאקיה" בו גזזנו את שערותיו לראשונה. יש אומרים שהמנהג החל בכ"ח אייר בקברו של שמואל הנביא, אז היו גוזזים את שיער הילדים ונותנים כנגד משקלו ממון – לעניים או להחזקת המקום, או משתמשים בשערות כפתילות. הדבר הזכיר לי שני סיפורים מהתנ"ך: את גזיזת השיער של הנזיר לאחר תשלום נזרו, ואת הבאת שמואל הנביא אל עלי לאחר שאמו גמלה אותו. אם השוואה זו נכונה, גזיזת השיער בטקס החלאקיה מבטאת אמירה דומה לפדיון הבן – בניגוד לשמואל הנביא שהיה שאול כל חייו לה', החלאקיה מבטאת את רצוננו להקדיש משהו מילדינו לה' – את שער ילדותם, אך לשמור על ילדינו יחד איתנו. השיער במובן הזה הוא הכתר על ראשינו, ואנו נותנים את הכתר שצמח בילדות והופכים אותו לנזר קודש.

ישנו מנהג אשכנזי דומה והוא 'הוימפלי' – נתינת חיתול הבד של התינוק בזמן הברית לבית-הכנסת כדי שישמש כמטפחת לגלילת ספר התורה. על המטפחת היה רשום שמו של הילד, ונראה שגם כאן הילד מכניס בשערי בית-הכנסת את ינקותו ומקדש ומעלה אותה כתשמיש קדושה.

אנו מברכים את לוי בננו שיזכה ב"ה לשיר ולשרת בקודש עם אחיו הלויים והכוהנים במהרה בימינו. שבת שלום!

בן-ציון סקלאר

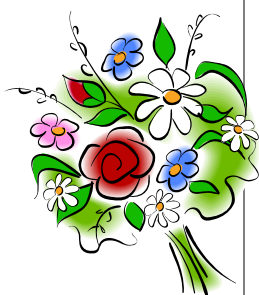

למראית ולישראל שריד מלא טוב
לנישואי הנכדה הודיה צב"ל אורי מנן
בתם של רמי ומרה שריד

למרים וליוסף צרפתי ולכל המשפחה

מלא טוב לנישואי הנכדה צנפא צב"ל דוד

בתם של טליה וצבי מלאק

למרים תמיר ולכל המשפחה
מלא טוב לבתה מצווה של הנכדה
דלפי
בתם של פאט וצנפא תמיר

ביום חמישי שעבר - התקיימה בבית שקמה מסיבת ראש חודש אדר א'.

ברוריה גורן – מרכזת וועדת וותיקים, מדווחת: -- נושא המסיבה היה גרעין 'צבר'. שניים מהגרעין שוקי ונועם, סיפרו לנו את סיפורם האישי, כמאפיינים את הסיפורים של שאר חברי הגרעין.. שוקי קרא לסיפורו- "מגיש לשוקי", שמו העברי הוא יהושע ובארה"ב נקרא ג'וש. בארץ במהלך שירותו הצבאי הפך ל "שוקי" – שם ישראלי יותר.. הוא סיפר על שלבים בהתקרבותו ליהדות ולציונות. על ההחלטה לעלות לארץ ולהתגייס לצה"ל. על השרות הצבאי. על ההזדהות החזקה שלו עם ארץ ישראל והיהודים החיים בה ובמיוחד על האהבה והקשר לקיבוץ סעד- שבעבורו הוא בית.

נועם, גם הוא סיפר על חייו בארה"ב, על עלייתו ארצה והתגייסותו לצה"ל. הוא עלה לארץ עם אחיו- שבר לפני מספר שנים מסלול דומה ועם אחותו. נועם קשור מאד לארץ ובמיוחד לסעד..

שניהם נשמעו ציונים מאד ופטריוטים - ירבו כמותם! שניהם לאחר השחרור, עובדים בגד"ש ומרוצים מאד! --

ביום שני - בבוקר התייצבו בקיבוצנו צוות צילום וצוות תחקיר מטעם מוסד "יד ושם" שבירושלים במטרה לצלם ולתחקר את חברנו חיים הרצל. חיים נבחר להדליק השנה לפיד זיכרון ביום השואה והגבורה בטכס הממלכתי שייערך בכ"ח בניסן (נדחה ביום בגלל השבת) ביד ושם. השנה הנושא המרכזי הוא 'שלהי מלחמת העולם השנייה' הונגריה היתה אחת המדינות שהשמדת היהודים בשטחה נערכה דווקא לקראת סוף המלחמה בסיועם ובשיתופם של אזרחי המדינה שהאנטישמיות בה ממשיכה ומבעבעת עד עצם היום הזה.. רק בשבוע האחרון התפרסמה כתבה בתכניתה של אילנה דיין "עובדה" המנערת אותנו משלוותנו, ובה נראית המפלגה הניאונאצית "יוביק" השלישית בגודלה בפרלמנט - מציגה את האידיאולוגיה השטנית באין מפריע. במהלך התחקיר נשאל חיים שאלות רבות וצולמו קטעים ארוכים שמתוכם יזוקק חומר המתאים לסרטון הרקע הקצר שיוקרן בטכס ההדלקה.

ואם בצילומים עסקינן נציין שמזה כחודשיים מתבצעת הפקה של חידוש הסרט האור קולי במעוז מול עזה. היזמה הראשונית הייתה של שרה פולק והדוחף למימושה היה חיים אפשטיין ז"ל, שאף דאג לחלק ממימון הפרויקט. את ההפקה מנהל צוות מקצועי מבחוץ, תחת ניצוחו של נחום לנדאו כמפיק ראשי מטעמה של "עין טובה" הפקות. ביום הצילומים הראשון, כפי שדווח לא מזמן בעלון, צולמו ותיקי הקיבוץ כשהם יושבים סביב מדורה ומספרים חוויות מן העבר. ביום הצילומים השני, שהתקיים השבוע, נסע הצוות לאזור צאלים לצלם מעין הדמיה של המחנה בימיו הראשונים. בצילומים השתתפו ניצבים מצעירי סעד וצבר, אורי יערי שעבר הסבה ל 'בדואי מן האזור' בקלילות מפתיעה ואפילו עז אמיתית מ"לגעת בטבע" שהתייצבה כפרזנטורית וכנסה במלוא הדרה לתפקיד. הניצבים חפרו בונקרים, תלו כביסה, המבשלת קראה לחברים לאכול בעזרת הפעמון המאולתר ועוד. למחרת, נערכו בארכיון הקלטות של הקראת מכתבים ישנים וקטעי יומנים שכתבו חברי סעד הוותיקים בימי הקמת הקיבוץ. מכתבים בין סעד להרצלייה, מכתבים להורים, לחברים, חוויות אישיות מהתקופה וכדומה. הצילומים נמשכים במרץ וכולנו מצפים בקוצר רוח לברך על המוגמר.

ונחזור לתערוכת הצילומים בכניסה לחדר האוכל שליוותה אותנו במהלך השבוע ומציגה שלב אחר שלב את הכנת התשתיות לרכבת עד לחנוכת התחנה בשדרות. למי שטרם הספיק.. מומלץ מאד לתת קפיצה ולהנות מתערוכה מקורית מנקודת מבטו של ה 'אזרח הקטן' מול הפרויקט העצום.

יורם קימלמן

דו"ח וועדת צדקה תשע"ד – תשע"ג (2013)

עם סיום שנת התקציב ברצוננו לדווח מעט על הנעשה בוועדת הצדקה בסעד.

כמו רבים בינינו-, אנשים פרטיים, ענפים ומוסדות- גם אנו חשים בחסרונו החריף של חיים אפשטיין ז"ל אשר ליווה את הוועדה במשך שנים רבות. חיים ז"ל היה לנו יועץ סתרים, מנהל חשבונות בהתנדבות, איש קשר עם מוסדות ופעל תמיד בצניעות ובדיסקרטיות רבה.

עם לכתו, ובאיחור מצער, גילינו כי הבור אינו מתמלא מחולייתו וכך נוצר גירעון קטן לוועדה.

מסיבה זו קיימתי (חגית) פגישה עם ישי אברהם ובמהלכה חידדנו את הנהלים וקבענו סדרים חדשים. (ותודה לישי על שפינה מזמנו העמוס לטובתנו).

א. כל פנייה לוועדה, גם אם זו פנייה של חברים בקיבוץ, חייבת להיות מלווה במסמך כתוב. אין חובה לחשוף את פרטיו של האדם לו אתם מעוניינים לסייע, אך על החבר הפונה לכתוב את שמו ומספר תעודת זהות, כך שניתן יהיה לבקר כל הוצאה.

ב. לא נוציא שום סכום כסף במזומן, גם אם מדובר בסכום קטן מאד. גם זאת על מנת שניתב הביקורת יהיה שקוף.

ג. את ההמחאות של התרומות נכתוב בעצמנו, וללא צורך בסיוע של הקרן המרכזית למוסדות דת, חינוך ותרבות של הקה"ד. כך יש לנו אפשרות לבקר בזמן אמת כל הוצאה.

ד. בשנה הקרובה נצמצם את סכום התרומות- על מנת לעמוד בתקציב.

הבשורות הטובות הן שחברים רבים תורמים במשך השנה לוועדת צדקה סכומים יפים מאד, לא רק ל"פדיון כפרות" ול"מתנות לאביונים" אלא באופן קבוע או לעיתים מזומנות. השנה זכינו גם לחיזוק נוסף בזכות תרומה מעיזבוננו של חבר שהלך לעולמו. התרומות האלו מאפשרות לנו לעמוד בעיקרון שהצבנו לעצמנו: להיענות לכל פנייה של חברים בסעד ולסייע כל יכולתנו לאנשים ומוסדות מבחוץ- בעיקר בין שכנינו, בבחינת "עניי עירך קודמים". נשמח אם חברים נוספים יאמצו דרך זו, באופן הפשוט ביותר: על ידי כתיבת "פתק ירוק" לזכות ועדת צדקה, ויבואו על הברכה.

בתודה ומי ייתן שנזכה כולנו למצוות, ואלו דברים שאין להם שיעור...

ועדת צדקה: דבורה הרצל, יוסף כראון וחגית רפא (מרכזת)

מוועדת רכב - דיווח על תקלות

במידה ונתקלת בתקלה בטיחותית או תקלה שעלולה לעכב את המשך הנסיעה יש לדווח עליה לאבי מהמוסד/יורם/תיר השכרת רכב - מיידי בתלפון.

באחריותו של הנהג שמחזיר את הרכב לדאוג שלא לסכן את הנהג הבא אחריו!!

על תקלות קלות אחרות יש לדווח בכתב ולהניח את הפתק על שולחנו של סדרן הרכב בתוספת שם הנהג.

על דיבורית שאינה תקינה יש לדווח לאשר רונה בכדי שיבדוק שכרטיס הסיים של אורנגי תקין.

נסיעה בטוחה!

טיוף וותיקים בלמרת הארץ

מדווחת: חייז'ה יקותיאל

כל הכבוד לוועדת וותיקים, ובמיוחד לברוריה גורן העומדת בראשה, שארגנה לנו יום פעילות בקיבוץ קרוב לטבע ופגישה עם חברינו החקלאים המגדלים לנו את התוצרת – שהתפנו להדריך אותנו באותו היום.

נתחיל באיזיק לייכטר שהפגיש אותנו עם הבנות היושבות על בצלי האמרייליס, חותכות אותם ומכמינות את קטעי הבצלים בתוך ארגזים המכוסים בנסורת, תוך השקיה מעת לעת. היה מרתק לחזות בעבודתן של הנערות המסורות שחותכות את הבצלים בסבלנות ובדיוק רב, מהם מתפתחות פקעות האמרייליס כשהם בארגז. המשכנו לחממת פרחי האמרייליס ששפעו בצבע האדום ששיגע אותנו. לשיווק לחו"ל נשלחות רק הפקעות (הבצלים) ואילו פרחי האמרייליס האדומים והמקסימים נשארים בארץ. תענוג היה לראות כיצד איזיק מטפח את סביבת החממות ומשקיע בנוף – איזיק – כל הכבוד!

משם נסענו למטעי האבוקדו ופגשנו את דותן גולדנברג ומתיה יקותיאל. דותן-מנהל המטע סיפר לנו את תמצית סיפור האבוקדו: הזנים העיקריים הם "אס" ו "אטינגר" (אטינגר היה חבר נחל עוז אביה רותי וגר - פסיכולוגית במרחב הנגב, עולם קטן..). רוב הפירות הולך ליצוא. נחשפנו לפירות נוספים שבמטע – הלימון שהיה פעם למלך המטעים נשאר כיום על העץ הוא אינו אטרקטיבי ומשמש לתרכיזים ולשוק המקומי. עובדי המטע מתלבטים אם להשאיר או לעקור את מטע הלימונים בגלל הרווחיות.

ראינו זנים נוספים של פירות הדר כמו קליף בשם "אור", שרובו נשלח ליצוא ועקב הדרישה מגדילים את שטחי הגידול. ישנו גם זן בשם "אודם", שבינתיים הוא בנסיון ומיועד ליצוא.

משם המשכנו לגידולי השדה בהדרכתו של איתן הימן. חזינו בנוקים שהסבו מכת הברד והסופה בחודש דצמבר לשדה הגזר. כעת ניתן לראות שהגזר הצמיח עלווה חדשה והוא מתאושש. נקווה שהפיגור הקל בצמיחה לא ישפיע על היבול. שמענו על עוד חלקות בסעד שנפגעו בסופה ועל גזר שגודל עבורנו בכפר עזה שגם נפגע. סופר לנו שבברור-חיל שם הושמדו 2 חלקות כליל כתוצאה מהסופה ומסחף האדמה, אך רק אחת מהן נזרעה מחדש.

איתן הסביר לנו על ריסוס הגזר ותפוחי האדמה מהאוויר בעזרת ה G. P. S. שבמטוס. בעבר היה צריך לשלט את החלקות כך שהטייס יידע היכן לרסס. כיום בכל מטוס ישנו מכשיר ניווט מתקדם עם מסך נלווה המראה לטייס היכן לרסס ושטח שכבר רוסס צובע את המסך ומצביע על מיקומו של המטוס בחלקה - כך שהשלטים הם נחלת ההסטוריה..

בסיום הסיור, ראינו את גידול הקצח המשמש לשמן אותו מפיקים דני רפפורט ורותם אלברט במפעל המיוחד לייצור שמנים מכל הסוגים.

היה מרתק ומהנה לשמוע וללמוד מה קורה ממש כאן!

מנהרת הזמן

השנה היא תשי"ט- העלון במתכונתו הנוכחית בימיו הראשונים. החברים מנצלים את הבמה לדיונים ציבוריים והחלפת דעות. היום לפני 55 שנים- משה בן צבי מרביץ אידיאולוגיה בחברים..

"המשק" או "החברה"?

שמיעה ראשונה.

יש ושתי שיחות מתגלגלות לאוזןך. הראשונה אשר מונח לשוני מסויים משמש לה כנושא ראשי, והשנייה היא – משפט קצר ופסקני. את השיחה הראשונה לרוב תשמעו מפי זמניים וגרעיני נוער במשקים הקיבוציים, המונח הלשוני הוא – "המשק" – "המשק אינו מתייחס יפה אלינו" "המשק הזה עשה הרבה למעננו", "זה משק טוב", "זה משק רע", פירוש הדבר אם נגדיר מושג זה לפי הפשט – לא יותר מאשר יחידה כלכלית אשר יש לה אינטרסים תכליתיים וחומריים. ובכן לא "קבוצה", לא "קבוץ" – כי אם "המשק".

שמיעה שנייה.

לא לעיתים קרובות תשמע דו-שיח זה, אולם יש ומתגלגלת השיחה ומדברים חברים ביניהם על "הקבוץ" ואז תשמע פסק דין זה – הקבוץ איננו כבר מה שהיה, הוא אינו מבוסס על החברה כי אם על המשק. ר"ל עברו כבר הימים בהם היתה שותפות חברית ומגע הדוק בין החברים. המשק צמח וגדל. הציבור התבגר. נקלטו חברות שונות בקיבוץ. החברה התפצלה לפלוגות פלוגות, חברות חברות, משפחות משפחות, והמגע ההדדי בין איש לרעהו נטרופף, ובין רבים עד לכדי זרות ממש. ובכן "חברים – בלי אשליות", כזה המצב.

העמדת הבעיה.

וראויות תגובות אלו להבהרת יתר – לראשונה לא נוכל להתעלם מהתפתחות זו אשר היא בגדר הטבע. ככל שהציבור מתבגר וככל שגוני החברה מתפצלים – המגע החברתי מתרופף, נוצרות שכבות, קיימת הסתגרות ומותר להגיד כי אף נוצר "סנוביזם" מסויים, אשר יקשה למנוע אותו. התפתחות זו אינה נוחה לאקלים החברתי בקבוץ.

אין לתפוס את הבעיה בצורה פסקנית, כי גם לאחר התפתחות זו אע"פ שקיים מרחק קיימת גם – קרבה חברתית. אע"פ שישנו גורם מתבודד וסגור, קיים בקבוצה גם ציבור אנשים המעורבים איש ברעהו, וליבם פתוח לכל, בימי חג ומועד ובפגישות ומסיבות אפשר לחוש בדופק משותף, של כל הציבור. העמדת המצב לאמיתו בכל משק קיבוצי הוא – "שיווי המשקל" בין הבדידות וההסתגרות לבין השיתוף וחי הצוותא. ועל אף הקשיים, חייב כל חבר וטוב להגביר יותר את הזיקה ההדדית, ליישר את ההדורים ולעשות הכל ליצור אקלים חברתי בריא. לפתרון שלם אין מגיעים. אולם כל פתרון חלקי, כל מציאת שפה משותפת בין חבר לחבר, כל פגישה הדדית היא מבריא יותר את המצב וע"כ מועבר שווי המשקל למצב יותר חיובי.

בעיה זו של ההתחרות ההדדית היא למעשה בעיה אנושית כללית וגם בקבוץ קיימים מדוויי חברה אלו, ויתכן במידה פחותה יותר. אולם מה שנחוץ להכיר, כי אין להתעלם מבעיה זו, בזה שאנו מסתפקים בזה בראיית הקבוץ יצירה כלכלית יותר צודקת, ומשטר חיים יותר מתוקן, כי זאת לדעת – מבלעדי מתן הסיפוק לפרט מבחינה חברתית, לא תוכל מסגרת זו להחזיק בקרבה רוח איתנה, ובשום פנים לא יוכל הקבוץ להוות כוח מושך.

ראוי להזכיר מאמר החכם מכל אדם - "אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה, כי לא מחכמה שאלת על זה" (קהלת ז', י'), כי יהא ברור – הבעיה החברתית אינה עוברת עדיין את המבחן. כשהחברה היא סגורה, מצומצמת, הומוגנית – אז נחמד ואז נעים (בל נשכח שאז היו קיימות בעיות אחרות). המבחן קיים כשהמשק גדל (והוא מוכרח לגדול) והחברה מתפצלת לגוונים וטיפוסים שונים (וגם זה לא יתכן אחרת). הבעיה והמגמה הם במצב זה שהוא טבעי ונורמלי, כיצד להגביר את המשותף, את המאוחד והמלכד, ולהתאחד יחדיו לחטיבה חיה אחת.

מסיבה למטפלים בבית שקמה

אשלים את הדיווח מהעלון הקודם, על הטיול לירושלים שארגנה חנוש למטפלים המסורים שלנו:

כשחזרו המטפלים מהטיול, חכתה להם ארוחת ערב שארגן הקייטרינג ב' טוב טעם'. המטפלים, המטופלים ובני המשפחה סעדו בצוותא וגם נשמעו דברי ברכה.

נחום נשא דבריו בשם הקהילה ובני המשפחה עלו לדבר באופן ספונטאני. המטפלת של הדסה גולן הפתיעה את כולם ושרה בקול מדהים ומיוחד במינו.

שלמה מלאכי בנה של אתו לוינ' נשא דבריו. אצטט משפט שחדר ללבבות: "אנו משפחת מלאכי ונשלחה אלינו מלאכית לטפל באמא". המטפלת נסעה לחופשת מולדת ושלמה במקוריותו ברך אותה: "שאצלה יעבור הזמן לאט ולמשפחה יעבור מהר...".

דמעות התרגשות חנקו את גרונם של הנוכחים. חנן גולן נשא אף הוא את דבריו.

יהודית בתם של מרים ומשה בן צבי הקריאה שיר שכתבה לכבודו של רומן המטפל באביה.

נכדתם ה"צברית" של רותי וחנן פינקלשטיין תרמה אף היא להצלחת הערב כשתרגמה את הדוברים לאנגלית רהוטה במבטא אמריקאי שרכשה במהלך שתי שנות שרות עם נוער אמריקאי.

היה ערב מרגש ומגבש. תודה לכל מי שסייע להצלחתו.

יונה רוזנטל

רומן – האטפאלע אשה בן צבי

בטיחה צעט יונה

רומן הגיע לישראל בשנת 2005.

לאחר חצי שנה של עבודה בקרית גת - הגיע לסעד והתחיל לעבוד כמטפל של אריה קרול ז"ל במשך כשנתיים. לאחר פטירתו של אריה עבר לטפל במשך כשנה ביחזקאל זהר ז"ל (זומברה) ולאחר פטירתו עבר למשה בן צבי יבל"א.

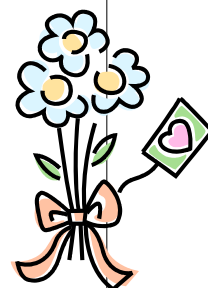
במשה בן צבי רומן מטפל במסירות כמעט חמש שנים. רומן מספר שלמד ממשה דברים רבים. במהלך השנים משה אף פעם לא כעס על רומן. רומן אומר שמה לא רואה - אבל.. רואה רק טוב. שניהם קשורים זה לזה והוא מרגיש שמה ממש חלק מנשמתו.

לרומן יש אשה בארץ שהגיעה ארצה שנה לפניו. רומן נשאר בנפאל עם הילד שהיה אז בן שלוש ומאד התגעגע לאמו. כשרומן החליט לצאת ולעבוד בארץ - ההחלטה היתה קשה, היות והוא נאלץ להשאיר את הילד אצל אחיו וגיסתו שיטפלו בו בארצו, בזמן שהוא ואשתו עובדים בארץ. היום הילד בן שלוש-עשרה. אשתו עדיין בארץ והם מצפים כל יום ללידת ילד נוסף. אשתו יכולה לפי החוק להישאר בארץ שלושה חודשים אחרי הלידה אולם אח"כ היא מתכוונת לחזור לנפאל עם התינוק שיוולד אי"ה.

כאשר רומן נסע לפני שנתיים לביקור בנפאל - הוא בכה כל הדרך חזרה מגעגועים לבנו. הילד כיום קשור מאד לדודיו המטפלים בו ורומן אומר שהוא יצטרך לחשוב טוב איך ליצור/לחדש את הקשר עם הבן כשיחזור.

במסיבה שהתקיימה השבוע ביום שלישי שעבר בערב לאחר שהעובדים חזרו מיום כיף בירושלים עם משפחות המטופלים, קראה יהודית בתם של מרים ומשה שיר לכבודו של רומן :

רומן רומן רומן רומן- אין כמוך איש מצוין.
מצאת השמש עד צאת הנשמה מטפל במסירות באבא ואמא.
דייקן אף יותר מכל שעון, מגיע תמיד בזמן הנכון.
מוכן לוותר על משחק כדור יד, לכל קריאה - יגיע מיד.
לאבא עוזר בפנים מאירות, מכבד ושואל: "מה צריך עוד?"
לנו תמיד תהיה זכור כהגון וישר לאין שעור.
רומן יקר מעמנו אינד, אך כבוד האדם הינו נר לרגלך.
המשך דרכך עם ברברה ועם התינוק שטרם נראה ועם הבן שבקטמנדו הבירה.
לא תצטרך לעבוד כה קשה, יברואו כולם ויבריא גם משה.
ותהיה רק בריאות לכולם לכולם - לכל האנשים שחיים בעולם.
תהיו מאושרים כל בני משפחתכם פה, או אולי במולדתכם.
תודה רבה גם לכל העובדים האחרים הנפלאים
שגם הם תמיד עוזרים לאבאל'ה שלי בשמחה.

שעות פתיחה חדשות של מרפאת מכבי - סעד

החל מחודש פברואר 2014

דר' שי קרמר - רצוי לקבוע תור דרך אתר מכבי www.maccabi4u.co.il, לבחור "מדריך שרותים", לבחור "רופאים". אין צורך בסיסמא! במקרה דחוף אם אין תור פנוי – לפנות לחוה.

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07:30-12:30	08:00 -11:00	16:00 –19:00		11:30 –14:00	

אחיות - לקבוע תור מראש דרך המזכירה, אפשר לפנות במייל ל-torim@saad.org.il

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07:30-12:00	07:30-12:00	16:00 – 19:00	07:30-12:00	07:30-12:00	07:30-11:30

טיפת חלב ימי ד' לתאם תור מראש עם חוה אפשר לפנות במייל ל-torim@saad.org.il

מעבדה - לקבוע תור מראש דרך המזכירה, אפשר לפנות במייל ל-torim@saad.org.il

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07:30-08:15	07:30-08:15	אין מעבדה	07:30-08:15	07:30-08:15	אין מעבדה

מזכירה

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה	יום ו
07:30-12:00	07:30-12:00	אין קבלת קהל	07:30-12:00	07:30-12:00	07:30-11:30

מרפאת סעד, טל. 08-6800412, טלפון קווי מתוך סעד 2412

למקרים דחופים מחוץ לשעות הקבלה אחות בכוננות 052-3934505 קיצור VPN 3505 או 4505

קיצור למקרים דחופים מטלפון קווי בסעד : 8080

לבריאות !

מומלץ לתלות במקום בולט!